

Julian Záhorovský: V Pardubickém kraji máme vše, co potřebujeme

21.8.2025 - | Krajský úřad Pardubického kraje

Zpěvák JULIAN ZÁHOROVSKÝ bude jednou z hvězd letošního Dne pro rodiny Pardubického kraje. Ten se uskuteční v neděli 7. září 2025. Na prostranství u holického kulturního domu bude od 10 do 16 hodin k vidění bohatý program. Vstup je zdarma. Bližší informace o akci najdete na webu

<https://krajprorodinu.cz/den-pro-rodiny-pardubickeho-kraje-se-vyda-po-stopach-emila-holu-ba/>.

Juliane, pocházíte z Pardubického kraje. Máte nějaké místo, které je pro vás „srdcovým“?

V Pardubickém kraji jsme s rodinou šťastní a spokojení. Mým „srdcovým“ městem jsou Pardubice, kde jsem vyrostl. Proto jsem se sem také vrátil bydlet. Často jezdím i na Kunětickou horu. Je to takové moje „poutní místo“, když vyrazím na kole nebo na kolečkových bruslích. Na „Kuňku“ mířím často. Jde o moc příjemný cíl. Krásných míst je ale v Pardubickém kraji opravdu mnoho.

Jaké jsou podle vás výhody života v Pardubickém kraji?

Líbí se mi, že na každou stranu republiky je to zhruba stejně daleko. Že když člověk jede někam vystupovat, je v podstatě jedno kam. Kdyby žil v Ostravě, bylo by to asi náročnější.

Přijde mi, že v Pardubickém kraji máme úplně všechno, co potřebujeme k životu. Nebo je to na dosah. Blízko jsou hezké písničky. Kousek je to také na hory. Pardubický kraj není daleko od Prahy, kam se dá dojet za hodinu.

Hlavním tématem Dne pro rodiny Pardubického kraje je rodina. Co pro vás osobně znamená?

Jelikož jsem přes rok otcem, tak úplně všechno. Pochopil jsem, jaké to je držet celý svět v rukách.

Jak se dá skloubit rodinný život s tím muzikantským?

Určitě dá. Možná je to i tím, že se snažím být co nejvíc doma. Omezil jsem spoustu svých volnočasových aktivit, zejména „paření“. Člověk už se dnes rád vyspí, než aby „kalil“ do rána a pak trpěl. (smích)

Na co se mohou návštěvníci Dne pro rodiny Pardubického kraje těšit během vašeho vystoupení?

Kromě písniček pro „dospěláky“ budu hrát hodně i dětské, které skládám. Začalo to už tím, kdy jsme vydali desku pro děti s mou předchozí kapelou. A teď v tom pokračuji. Se synem často sedíme večer u kytary a hraju mu písničky, které jsem pro něj složil.

Už v minulosti jste podpořil některé akce Pardubického kraje. Nedávno jste například zazpíval na Galavečeru oceňování dobrovolníků, společensky odpovědných firem a neziskových organizací. Svůj honorář jste věnoval Základní škole a Praktické škole SVÍTÁNÍ, která pomáhá dětem a mladým lidem s hendikepem a ještě si zahrál s muzikoterapeutickým souborem Mlima Jua. Tentokrát jste se rozhodl potěšit rodiny z Pardubického kraje. Proč je pro vás důležité zapojovat se do podobných akcí?

Pokud mám možnost někomu pomoci a zlepšit mu náladu, tak to udělám moc rád.

Co vás v současné době nejvíc zaměstnává?

Rodina a práce. Pracuju v Praze, ale snažím se být co nejvíc s mladým. Do toho řešíme nějaké starosti kolem domu. Teď jsme se třeba bavili tím, že jsme zařizovali novou kuchyň. Člověk si myslí, že vymění staré skřínky za nové a bude hotovo. Jenže najednou zjistí spoustu dalších věcí okolo, že je potřeba udělat nový odpad, elektrika a už to jede. Ale jsem rád, že paní bude mít novou kuchyň a já třeba v ní konečně začnu vařit. Doma to tak aspoň říkám. Jen tomu sám upřímně moc nevěřím. (smích)

A co muzika?

Přiznám se, že na muziku teď aktuálně moc času nemám. Rozepsal jsem dvě nové písničky, ale večer bývám dost vyřízený, že chodím spát s mladým. Ale rozhodně se chci zase k muzice decentně vrátit.

Před prázdninami jsem vydal song Devadesátky. Další mám v plánu na podzim nebo zkraje roku. Jen jak normálně pracuju a snažím se starat o rodinu, tak je muzika až na třetím místě. Musel jsem ji v tom pelotonu zařadit trochu dál, už je z ní domestik a ne ten lídr. Ale samozřejmě má stále ambice jít kupředu. Ještě tam síla je, jen nemám čas si k ní na celý víkend sednout a tvořit. Když se chci věnovat rodině, nemůžu někam zmizet nebo se zavřít. A doma to zatím s muzikou moc nejde. Jakmile vezmu kytaru do ruky, přijde malý a chce dělat blbosti. (smích)

Máte v rodině nějakou tradici, která vás stmeluje?

Kromě obvyklých vánočních zvyků jsme každý rok chodívali na Sněžku. Tuto tradici se snažím držet. Chodíme minimálně jednou za rok. Rádi bychom to ještě letos stihli také s malým. Dříve jsem to zvládal třeba i třikrát za prázdniny, tak doufám, že to aspoň jednou v tomto roce dám.

<https://www.pardubickykraj.cz/aktuality/129893/julian-zahorovsky-v-pardubickem-kraji-mame-vse-co-potrebujeme>